

Ο Κ ,που έχει Δυσλεξία, τις περισσότερες φορές όταν είναι μπροστά σε μια άσκηση πριν ακόμα την διαβάσει λέει: "Ωραία εγώ δεν ξέρω τι να κάνω, είναι δύσκολη"!

Η Λ ένα κορίτσι της Α' Δημοτικού με μαθησιακές δυσκολίες πολλές φορές λέει: "Βαριέμαι, δεν θα μπορέσω να την κάνω"!

Η οδηγία "Μέτρα ως το δέκα"! αναφέρεται σε μια απλή στρατηγική που μπορεί να βοηθήσει παιδιά με παρορμητική συμπεριφορά, άρνηση και συναισθήματα ηττοπάθειας να αντιμετωπίσουν την "επιπόλαιη" άμεση αντίδραση που είναι συνήθως: "Δεν ξέρω τι να κάνω, δεν μπορώ, δεν θέλω"!

Οδηγία: Όταν δίνουμε στο παιδί μια άσκηση, ένα παιχνίδι ή οτιδήποτε χρειάζεται την προσοχή του για κάποιο χρόνο και το παιδί είναι ανήσυχο, "απρόσεκτο", ηττοπαθές ή δίνει παρορμητικά την απάντηση πριν ακόμα διαβάσει την ερώτηση και ακούσει τις οδηγίες μπορούμε να του ζητήσουμε πριν απαντήσει να δώσει ένα περιθώριο 10 – 15 δευτερολέπτων προσοχής. Αυτό μπορεί να συμβεί όταν θα καταφέρει να μετρήσει "ως το δέκα" και μετά να απαντήσει.

Η διαδικασία γίνεται προοδευτικά.

- Αρχικά μπορείτε όταν το παιδί εμφανίσει την παραπάνω συμπεριφορά να μετράτε εσείς "ως το δέκα" προτρέποντας το να προσπαθήσει τουλάχιστον μέχρι να τελειώσετε.

- Έπειτα μπορείτε να έχετε μια κλεψύδρα την οποία θα χρησιμοποιείτε πάλι για τον ίδιο λόγο μόνο που αυτή τη φορά θα βλέπει τον χρόνο.

- Το επόμενο στάδιο θα είναι να μπορέσει να μετράει το ίδιο "ως το δέκα" στην αρχή φωναχτά και έπειτα "απο μέσα του".

Σκοπός είναι να γίνει κατανοητό απο το παιδί ότι πάντα χρειάζεται να δει πιο προσεκτικά αυτό που του ζητείται πριν απαντήσει ή αποφασίσει ότι "δεν μπορεί".

Ένα παράδειγμα: Ο Φ είναι ένας μαθητής της Δ' Δημοτικού με διάγνωση Δυσλεξίας, διάσπασης προσοχής, προβλήματα μνήμης ενώ εμφανίζει και σχετική κινητική ανησυχία. Η φράση "Δεν μπορώ, δεν το βρίσκω" και η τακτική να απαντάει πριν ακόμα διαβάσει την άσκηση ή ακούσει τις οδηγίες ήταν πολύ συνηθισμένες. Όταν ξεκινήσαμε εξατομικευμένη παρέμβαση οι μαρτυρίες της οικογένειας και του σχολείου ήταν ότι είναι ένα παιδί επιπόλαιο και ανασφαλές.

Σε μια συνεδρία μας παίζοντας ένα παιχνίδι λεξιλογίου όπου έπρεπε να συνταιριάξει και να ονοματίσει κάποιες κάρτες μεταξύ τους στη τελευταία κάρτα "κόλλησε". Δεν την έβλεπε. Ήταν εκεί μπροστά του αλλά επειδή τις προηγούμενες τις έβρισκε πάρα πολύ γρήγορα η οποιαδήποτε ελάχιστη καθυστέρηση τον έκανε να πει για άλλη μια φορά "Δεν τη βρίσκω, δεν υπάρχει"! Του ζήτησα λοιπόν να το ξαναπεί αυτό αφού πρώτα θα μετρούσα μέχρι το δέκα και αυτός θα προσπαθούσε για μια τελευταία φορά να την βρει. Του υποσχέθηκα ότι αν δεν τη βρει θα την δείξω εγώ. Όντως ο Φ το έκανε και μέχρι το πέντε την είχε βρει. Η απάντηση του ήταν "Εδώ ήταν πως δεν την έβλεπα;!"

Αυτό εφαρμόστηκε και σε άλλες περιπτώσεις και ο Φ έμαθε να σιγομουρμουρίζει απο το 1 έως το 10 όποτε χρειαζόταν το οποίο πολλές φορές (όχι όλες) ήταν αρκετό διάστημα για να προσέξει "λίγο παραπάνω". Να τονίσουμε ότι είναι μια οδηγία που δεν λύνει το πρόβλημα της αδυναμίας προσοχής αλλά συμβάλλει στο να καταφέρει το παιδί να την διαχειρίζεται.

Βασικά tips: Μπορούμε να την εφαρμόσουμε μόνο όταν είμαστε σίγουροι ότι το παιδί είναι ικανό να αντεπεξέλθει σε αυτό που του δίνουμε και ο μόνος λόγος που δεν γίνεται είναι η έλλειψη προσοχής και συγκέντρωσης. Αν δεν είμαστε σίγουροι ότι το παιδί όντως είναι ικανό να "λύσει" αυτό που του ζητείται τότε δεν θα έχει νόημα να εφαρμοστεί κάτι τέτοιο αφού το μόνο που θα επιτευχθεί είναι η επιβεβαίωση του παιδιού ότι "δεν μπορεί". Επίσης δεν δίνουμε παραπάνω απο 10-15 δευτερόλεπτα γιατί το παιδί θα μπει σε μια κατάσταση αναμονής και ανυπομονησίας και πάλι θα αποσπαστεί η προσοχή του.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Κυριακή, 11 Μάρτιος 2012 23:13 -

Απευθύνεται: Είναι μια τακτική που μπορεί να εφαρμοστεί απο γονείς στην καθημερινότητα του παιδιού που δίνει την απάντηση "πριν σκεφτεί" ή "τα παρατάει εύκολα", απο εκπαιδευτικούς και θεραπευτές. Αποτελεί βασική οδηγία σε παιδιά με Διάσπαση προσοχής, Δυσλεξία και ειδικές μαθησιακές δυσκολίες.

Άσπα Μητρακάκη
dyslexiaathome.blogspot.com

kxghellas.gr